

Hoofdstuk een

Verhuisdag

Steffie is precies 117,5 centimeter groot. Ze heeft lang bruin haar dat ze in een dikke vlecht aan de zijkant van haar hoofd draagt. Zo kan ze er met haar vingers aan draaien als ze nadenkt.

Steffie houdt van:

-
1. Nadenken
 2. Evenwichtsspelletjes
 3. Linten
 4. Dingen laten groeien

Aardbeien zijn haar lievelingseten. Of van die snoepjes die lijken op gebakken eieren. Of aardappelpuree met dikke klodders ketchup. Ze heeft grijze ogen, honderden sproeten en twee lievelings-outfits.

Deze:

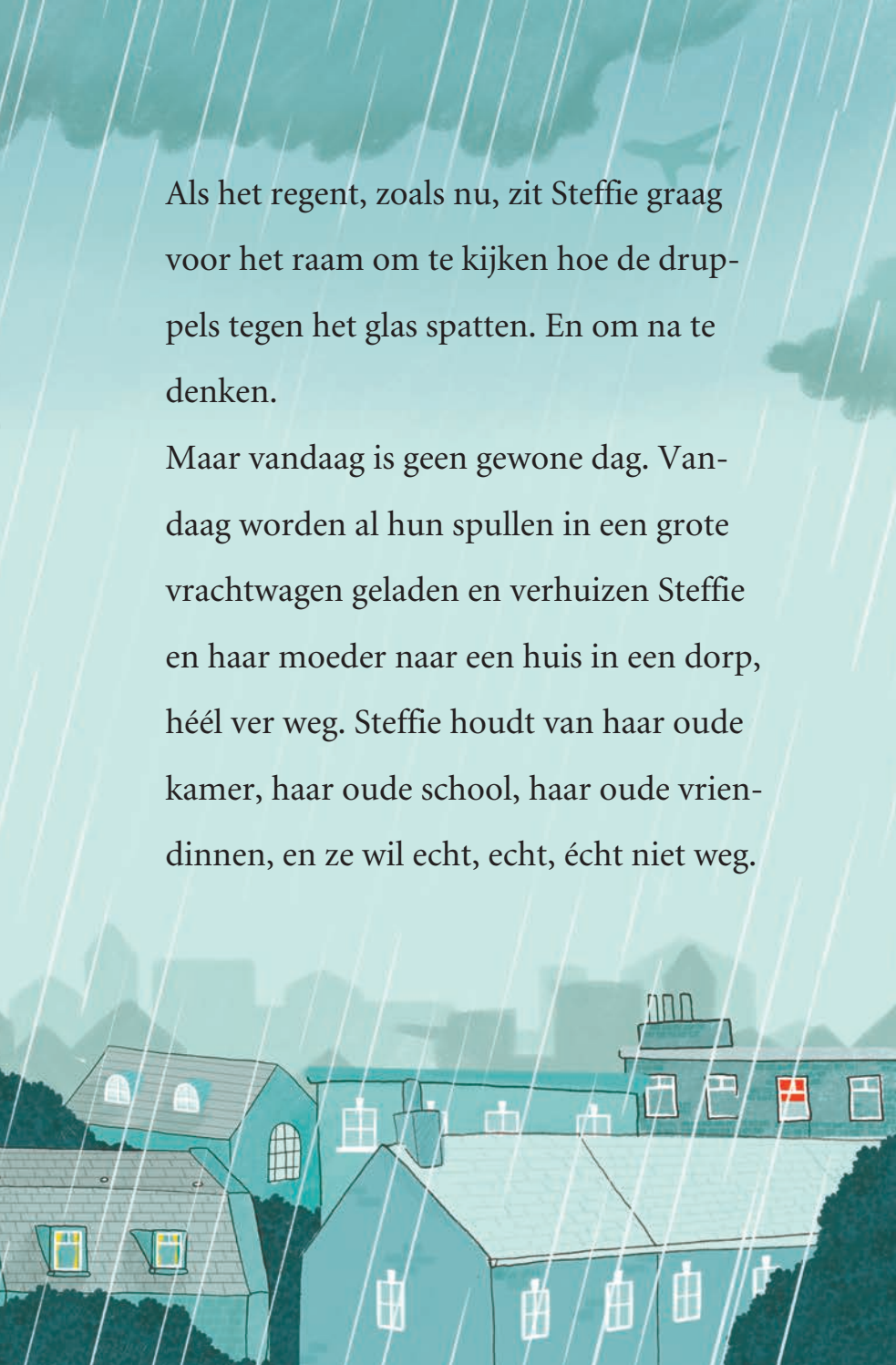

En deze:

Steffie woont al haar hele leven samen met haar moeder boven in De Toren, een heel hoog en heel smal flatgebouw, midden in de stad. De flat op de hoek is van hen, die met de grote ramen. Flat 137G op de achttiende verdieping.

The background of the page is a stylized illustration of a town during a rainstorm. The sky is a pale teal color, and numerous white lines represent rain falling diagonally across the scene. In the foreground, several houses are visible, rendered in shades of teal and grey. Some windows are lit up with a warm yellow glow. In the background, a city skyline is visible through a light haze. The overall mood is quiet and contemplative.

Als het regent, zoals nu, zit Steffie graag voor het raam om te kijken hoe de druppels tegen het glas spatten. En om na te denken.

Maar vandaag is geen gewone dag. Vandaag worden al hun spullen in een grote vrachtwagen geladen en verhuizen Steffie en haar moeder naar een huis in een dorp, héél ver weg. Steffie houdt van haar oude kamer, haar oude school, haar oude vriendinnen, en ze wil echt, echt, écht niet weg.

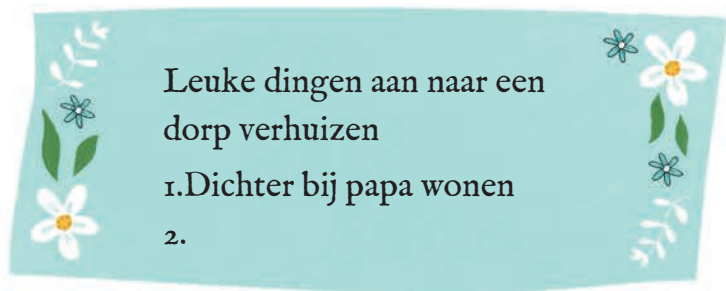

Mama heeft een lange lijst waarop ze dingen doorstreept of aanvult. Ze zijn bijna klaar. Steffie draait aan haar vlecht, zegt niets, en kijkt hoe de ochtendwolken van vorm veranderen terwijl ze

door de lucht zweven. Er huppelt een
rijtje pluizige jonge poesjes voorbij.
Hun staartjes zwaaien omhoog en hun
pootjes laten een spoor van kleine
wolkjes achter.

Als Steffie haar eigen lijstje had zou erop
staan:

Voor nummer 2 kan Steffie niets bedenken.
Als ze niets kan bedenken, gaat Steffie meest-
al haar planten water geven en soms tegen ze
praten, maar dat kan niet, want de planten
zijn al ingepakt en weggebracht.

Dit is geen leuke dag.

Dan wordt er aangebeld.

‘Doe jij even open, liefje?’ vraagt mama.

Steffie sleept haar stoel
helemaal naar de voor-
deur en klimt
erop om door
het kijkgaatje te
turen.

